

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1MCdo/1/2012
Identifikačné číslo spisu:	9012899450
Dátum vydania rozhodnutia:	26.07.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Deák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9012899450.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej WGP- čistiace systémy, s. r. o., so sídlom v Kysuckom Novom Meste, Litovelská XXX, proti povinnej KOMET SLOVAKIA plus s.r.o., so sídlom v Dubnici nad Váhom, Motel TROJA 337, o vymoženie 503,84 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 23Er 3493/2003, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniam Krajského súdu v Trenčíne z 21. decembra 2010 sp. zn. 6CoE 37/2010 a Okresného súdu Trenčín z 8. októbra 2010 č.k. 23Er 3493/2003-12, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky z r u š u j e uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 21. decembra XXXX sp. zn. 6CoE 37/2010 a uznesenie Okresného súdu Trenčín z 8. októbra 2010 č. k. 23Er 3493/2003-12 vo výroku, ktorým súdnemu exekútorovi neboli priznané trovy exekučného konania a vec v rozsahu zrušenia vracia Okresnému súdu Trenčín na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Trenčín (súd prvého stupňa) uznesením z 8. októbra 2010 č. k. 23Er 3493/2003-12 exekúciu zastavil a súdnemu exekútorovi trovy exekučného konania nepriznal. Rozhodol na základe zistenia, že uznesením Okresného súdu Trenčín z 23. júna 2010 č. k. 28CbR 84/2008-32 bola povinná zrušená bez likvidácie a následne 30. júla 2010 vymazaná z obchodného registra. Súd prvého stupňa majú za to, že povinná v priebehu konania zanikla bez právneho nástupcu, exekúciu zastavil v zmysle § 107 ods. 4 O.s.p. a § 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Výrok o nepriznaní náhrady trov exekúcie súdnemu exekútorovi odôvodnil tým, že povinnosť zaplatiť trovy exekúcie nemožno uložiť (bez právneho nástupcu) zaniknutej povinnej, ale ani oprávnenej, lebo nedošlo k splneniu zákonných predpokladov stanovených v ustanovení § 203 Exekučného poriadku. Podľa súdu prvého stupňa samotnú skutočnosť, že počas vykonávania exekúcie (takmer po siedmich rokoch od jej začatia) došlo k zániku povinnej, nebolo možné považovať za zavinenie oprávnenej a ani za taký dôvod zastavenia, ktorý mohla predvídať. Dôvodom zastavenia exekúcie taktiež nebola skutočnosť, že majetok povinnej nepostačuje ani na úhradu trov exekúcie.

Na odvolanie súdneho exekútora Krajský súd v Trenčíne uznesením z 21. decembra 2010 sp. zn. 6CoE

37/2010 napadnuté uznesenie vo výroku o trovách zastavenej exekúcie potvrdil. V odôvodnení sa stotožnil s právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutej časti rozhodnutia a skonštatoval jeho vecnú správnosť.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky na základe podnetu súdneho exekútora podal proti uzneseniu odvolacieho súdu ako aj proti výroku uznesenia súdu prvého stupňa o náhrade trov exekúcie mimoriadne dovolanie, v ktorom žiadal tieto rozhodnutia v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vyslovil názor, že konanie nižších súdov je zaťažené inou vadou majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 243f ods. 1 písm. b/ O.s.p.) a že napadnuté rozhodnutia spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Namietal, že súdy nesprávne zastavili exekúciu podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku. V tejto spojitosti uviedol, že súdy sa v predmetnom exekučnom konaní zaoberali výlučne zánikom povinnej bez právneho nástupcu, no vôbec neprihliadli na to, z akého dôvodu došlo k výmazu povinnej z obchodného registra. Poukazoval na obsah spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 28CbR 84/2008, z ktorého vyplýva, že povinná bola uznesením tohto súdu zrušená bez likvidácie, nakoľko súd mal za preukázané, že nevlastní obchodný majetok, ktorý by postačil na náhradu primeraných výdavkov a odmeny za výkon funkcie likvidátora, taktiež nevlastní žiaden nehnuteľný majetok ani žiadne motorové vozidlá. Generálny prokurátor bol preto toho názoru, že po dokazovaní vykonanom v naznačenom smere mali súdy v danom prípade zastaviť exekučné konanie podľa § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku (z dôvodu, že majetok povinného nepostačuje ani na úhradu trov exekúcie) a následne pri stanovení náhrady trov exekúcie aplikovať § 203 ods. 2 prvá veta Exekučného poriadku, teda priznať súdnemu exekútorovi nárok na náhradu trov exekučného konania od oprávnenej.

Oprávnená ani súdny exekútor sa k mimoriadnemu dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243g O.s.p.), preskúmal vec bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora je dôvodné.

Podľa § 243f ods. 1 O.s.p. mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e O.s.p., ak a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom mimoriadneho dovolania, ale aj dôvodmi uplatnenými v mimoriadnom dovolaní. Obligatórne (§ 243i ods. 2 v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými § 237 O.s.p. a tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Vady konania uvedené v ustanovení § 237 O.s.p. (prípád nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka byť účastníkom konania, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážka veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípadne nedostatok návrhu na začatie konania tam, kde konanie sa mohlo začať len na takýto návrh, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, alebo prípad rozhodovania vylúčeným sudcom či súdom nesprávne obsadeným) neboli generálnym prokurátorom namietané a ich existenciu nezistil ani dovolací súd.

V mimoriadnom dovolaní sa ako dovolací dôvod uvádza iná vada, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 243f ods. 1 písm. b/ O.s.p.), a že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Inou vadou konania, na ktorú musí dovolací súd prihliadnuť aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná, je procesná vada, ktorá na rozdiel od vád taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení

upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní. Pokiaľ ide o právne posúdenie, týmto je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 8. augusta 2012) súd exekúciu zastaví, ak a/ sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným, b/ rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným, c/ zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie, d/ exekúcia postihuje veci alebo práva, ktoré sú vylúčené z exekúcie alebo nepodliehajú exekúcii podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona, e/ bolo právoplatne rozhodnuté, že exekúcia postihuje vec, na ktorú má niekto právo nepripúšťať exekúciu (§ 55), f/ po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané, g/ exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať, h/ majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, i/ oprávnený nezaplatí súdny poplatok za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, j/ pri exekúcii predajom zálohu zaniklo záložné právo a oprávnený bol záložným veriteľom.

Podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

Podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

Podľa § 203 ods. 2 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený. To neplatí, ak ide o vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky na výživnom. V takomto prípade znáša trovy exekúcie súd; súd nemá právo na náhradu trov exekúcie, ktoré platil.

V preskúmvanej veci súd prvého stupňa exekúciu, ktorú vyhlásil za neprípustnú, zastavil podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 107 ods. 4 O.s.p. po zistení, že v priebehu exekučného konania bola povinná vymazaná z obchodného registra. Postupoval tak ale bez bližšieho oboznámenia sa (napríklad na základe skutočností vyplývajúcich zo spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 28CBr 84/2008) s konkrétnym dôvodom, ktorý v konečnom dôsledku viedol k vymazaniu povinnej z obchodného registra. Išlo pritom o okolnosť významnú nielen z hľadiska aplikácie toho - ktorého ustanovenia Exekučného poriadku upravujúceho dôvod zastavenia exekúcie, ale tiež z hľadiska rozhodnutia exekučného súdu o trovách exekúcie. Ak totiž dôvod zastavenia exekúcie spočíva v dôvode uvedenom v § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku, o trovách exekúcie treba rozhodnúť podľa § 203 ods. 2 Exekučného poriadku; v takom prípade hradí trovy exekúcie oprávnený (porovnaj napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. októbra 2012 sp. zn. 3 M Cdo 12/2012 a tiež R 49/2012).

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s názorom generálneho prokurátora, že ak bola povinná zrušená bez likvidácie z dôvodu, že nemá obchodný majetok, ktorý by postačoval na náhradu primeraných výdavkov a odmeny za výkon funkcie likvidátora, malo správne byť aplikované ustanovenie § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku z dôvodu, že majetok povinnej nestačí ani na úhradu trov exekúcie, a nie ustanovenie § 57 ods. 2 Exekučného poriadku. Závery súdov nižších stupňov, ktorými ustálili tento dôvod zastavenia exekúcie bez bližšieho oboznámenia sa s dôvodmi vedúcimi k vymazaniu povinnej z obchodného registra, treba za súčasného stavu veci považovať za predčasné a z toho istého dôvodu je predčasné (a teda vecne nesprávne) aj ich rozhodnutie o trovách exekúcie.

Za podaného stavu právneho posúdenia významu dôvodov vedúcich k výmazu povinnej z obchodného registra k dôvodu zastavenia exekúcie, teda opodstatnenosti námietky generálneho prokurátora založenej

na ustanovení § 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p., v zmysle ktorej dôkaz viažuci sa k dôvodu výmazu povinnej z obchodného registra privodí iné rozhodnutie o trovách exekúcie, potom skutočnosť, že okresný súd a krajský súd nepovažovali za potrebné zaoberať sa obsahom spomenutého spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 28CbR 84/2008, možno považovať za inú vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa § 243f ods. 1 písm. b/ O.s.p.

Z týchto dôvodov možno uzavrieť, že generálny prokurátor dôvodne podal mimoriadne dovolanie podľa § 243e v spojení s § 243f ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p., pričom to vyžadovala ochrana práv a zákonom chránených záujmov účastníka konania - súdneho exekútora a túto ochranu nebolo možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto uznesením zrušil uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách exekúcie ako aj uznesenie odvolacieho súdu a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 243b ods. 2 prvá veta, 3, 4 v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.